

[Stavad]

sten. Hvis hr. Gammelgaard med sine bemærkninger om enighed også mener, at hr. Gammelgaard er parat til at lave en sådan tillægsskat, så synes jeg, at der virkelig er positive ting i de videre forhandlinger at drøfte.

Jes Lunde (SF):

Da statsministeren holdt åbningstale i folketinget, fik vi at vide, at regeringens genopretningspolitik har været en succes, og det har den da også for regeringens vælgere. Profitterne steg med 20 pct. sidste år, bankerne aner næsten ikke, hvad de skal gøre med alle deres penge, og spekulanter kan fryde sig over de skattefrie kursgevinster, de fik på deres aktier. De kan glæde sig endnu mere over udsigten til, at regeringen aldrig vil gribe ind over for deres fortjenester. Den skal nok finde andre veje, når den skal ud og finde penge.

Den triste sandhed er jo den, at det er de almindelige lønmodtagere, der har betalt en meget hård pris for regeringens succes. Produktionen stiger, men lønningerne falder, og arbejdstidsnedsættelsen har lange udsigter. Arbejdsløse har ikke fået reguleret dagpengesatserne i 3 år, og med prisstigninger på 15-20 pct. i samme tidsrum er den økonomiske nedtur soleklar. Bistandsmodtagerne ryger endnu hurtigere end før på varig hjælp, og de syge skal ikke tro, at karensdagen bliver ophævet igen. Det er tværtimod nye stramninger over for de dårligst stillede, statsministeren har i posen.

Bidragene til arbejdsløshedsforsikringen skal sættes op, og folk skal i stigende grad selv forsikre sig imod ledighed, så staten kan spare penge. Bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden vil regeringen også smygge af sig, den skal betales af et såkaldt solidaritetsbidrag fra alle lønmodtagere. Bemærk, at selvstændige og kuponklippere naturligvis ikke skal betale noget. Voksenuddannelsen vil regeringen også gøre så lidt som muligt ved. De 100 mill. kr., folketinget i foråret afsatte til formålet, skal nu bruges til at afløse jobtilbud og til nedtrapning af jobskabelsesordningen ved at etablere nye, korte erhvervsrettede uddannelser. Den almene voksenuddannelse, som et flertal af folketingets partier ønsker at styrke, ønsker regeringen direkte at modarbejde gennem en øget bru-

gerbetaling, og også på andre områder planlægger regeringen at øge betalingen for offentlige ydelser. Helt specielt sur har regeringen tilsyneladende set sig på daginstitutionerne, hvor forældrene kan se frem til, at statstilskuddet bliver indskrænket voldsomt, hvis det står til regeringen.

Man kunne så tro, at alt dette, at hele dette felttog af nedskæringer kunne hjælpe på regeringens hovedmålsætninger, hvoraf en jo er et gældfrit Danmark, men nej. Jeg bemærkede, at hr. Ivar Hansen i sin opremsning af alle de områder, hvor man havde løst problemer, ikke nævnte betalingsbalancen, og det har jo sine gode grunde. For perioden januar-juli 1984 i forhold til samme periode sidste år er der sket en stigning på 19,5 pct. i importen mod en stigning på 12,9 pct. i eksporten, altså en kraftig forværring af landets betalingsbalance. Det mest interessante her er at se på, hvordan det fordeler sig. Hr. Niels Helveg Petersen lovede i sin anden runde at komme ind på dette problem, og derfor skal jeg gerne uddybe, hvordan sagen for mig at se ser ud. Situationen er den, at importen af investeringsgoder ligger omtrent på gennemsnittet af importstigningerne, og inden for den gruppe er det især kontormaskiner og automatiske databehandlingsmaskiner, der er steget. De er nemlig steget med 40,5 pct., altså hovedsagelig rationaliseringsinvesteringer. Trækker vi dem ud, sådan at der er de øvrige maskiner tilbage, er de kun steget med 17 pct., altså under den samlede importstigning. Tilsvarende gælder det for den samlede råvareimport til anvendelse i forskellige erhverv. Også den ligger under den samlede importstigning.

Regeringen tager altså fejl, når den påstår, at merimporten især skyldes investeringer og lageropbygninger i virksomhederne. Det har naturligvis været en medvirkende faktor, men tyngden ligger et andet sted. Tyngden ligger på varer som personbiler, en stigning på 41,1 pct. Tyngden ligger i varer til direkte forbrug og inden for det især på de varige forbrugsgoder. Det er sådan, at de tynger med 40,1 pct., kan man se, når man går nøje ned i statistikken, mens andre forbrugsgoder ligger lidt under. Man kan jo ikke spise sig mæt mere end én gang, men det er tilsyneladende umuligt at se sig mæt på video, lystfartøjer og campingvogne, så importen af dem får lov til at stige.